

เทคนิคการบริหารงานส่งน้ำในไร่นา

โดย

รศ.ดร.วราวุธ วุฒิวณิชย์
ภาควิชาวิศวกรรมชลประทาน
คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน
21 ธันวาคม 2548

เนื้อหา

- องค์กรผู้ใช้น้ำ (Water User Organization)
- การส่งน้ำ (Operation)
- การบำรุงรักษา (Maintenance)
- การเงิน (Financial Control)

องค์กรผู้ใช้น้ำ (WUO)

- การจัดการน้ำชลประทานยุ่งยากตรงไหน
- โครงการชลประทาน VS. บริษัทปุ๋ย
ทำหน้าที่คล้ายกัน

3

โครงการชลประทาน VS. บริษัทปุ๋ย

โครงการชลประทาน

----> น้ำ

----> เกษตรกร

----> เพิ่มผลผลิต

บริษัทปุ๋ย

----> ปุ๋ย

----> เกษตรกร

----> เพิ่มผลผลิต

4

คำถาม ?

- ทำไมการจัดการโครงการชลประทานจึงยากลำบากกว่าการจัดการบริษัทปุ๋ย

ลองหาคำตอบ หลายๆแบบ

5

- **1.** การชลประทานเกี่ยวข้องกับ 2 องค์กรที่แตกต่างกัน
- **2.** การบริหารงานส่งน้ำมีความยุ่งยากมากกว่า
- **3.** มีโอกาสเกิดความขัดแย้งมากกว่า
- **4.** ความขัดแย้งที่ยากแก้ไข
- **5.** เก็บเงินเกษตรกรได้ยาก
- **6.** ปกติความต้องการน้ำชลประทาน > น้ำต้นทุน

6

1. การชลประทานเกี่ยวข้องกับ 2 องค์กรที่แตกต่าง

โครงการซึ่งบริหารการส่งน้ำในระบบหลัก

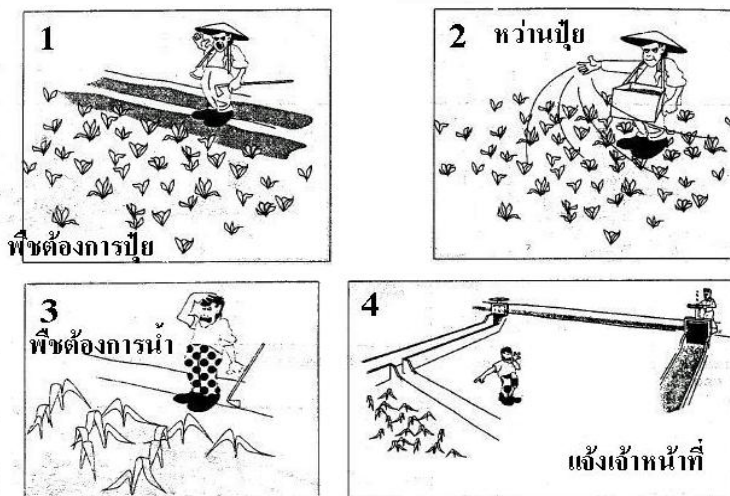
กลุ่มผู้ใช้น้ำซึ่งบริหารการส่งน้ำในไร่นา

ปุ๋ยจะถูกส่งให้ลูกค้าทีละคน

การชลประทานจะส่งน้ำให้ผู้ใช้น้ำที่หลายคนพร้อมกัน

7

2. การบริหารงานส่งน้ำมีความยุ่งยากมากกว่า

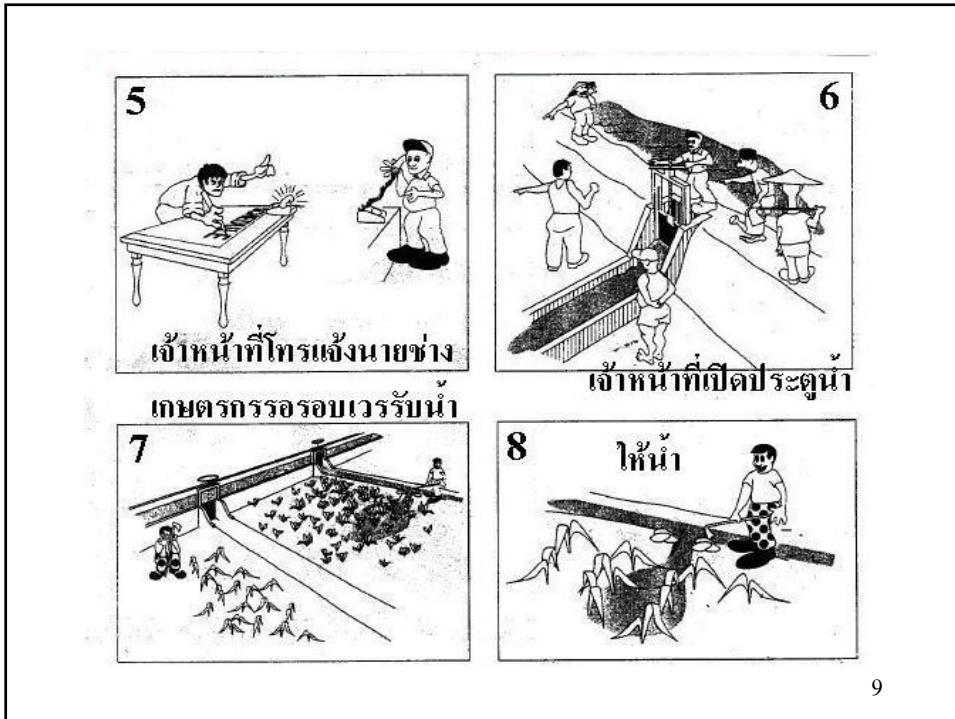
พืชต้องการปุ๋ย

2 ทว่านปุ๋ย

3 พืชต้องการน้ำ

4 แฉ่งเข้าหน้าที่

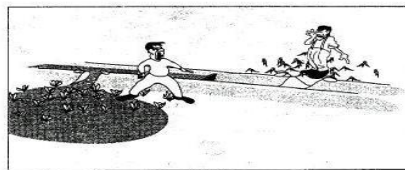
8

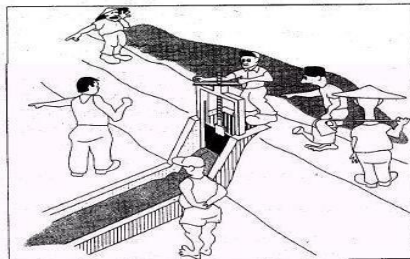
3. มีโอกาสเกิดความขัดแย้งมากกว่า

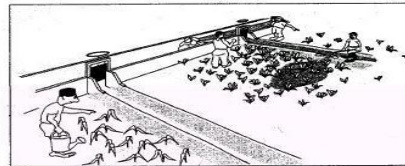
เกษตรกรแจ้งเจ้าของร้านว่าถุงปุ๋ยรั่ว

1. เจริญน้ำระหว่างเกษตรกรในแฉกเดียวกัน

3. เจริญน้ำระหว่างกลุ่มเกษตรกรและเจ้าหน้าที่

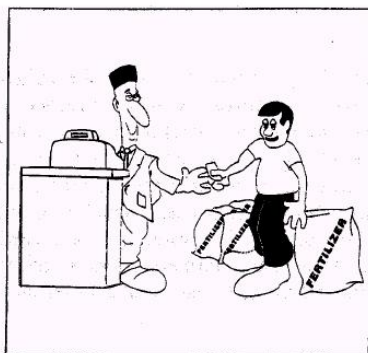
2. เจริญน้ำระหว่างกลุ่ม

4. ความขัดแย้งที่ยากแก้ไข

- ต้นคลอง vs. ปลายคลอง
- ข้าว vs. อ้อย

11

5. เก็บเงินเกษตรกรได้ยาก

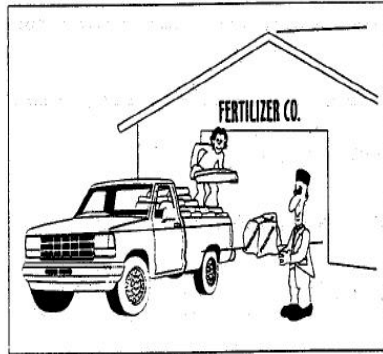
จ่ายทันทีที่ได้ปุ๋ย

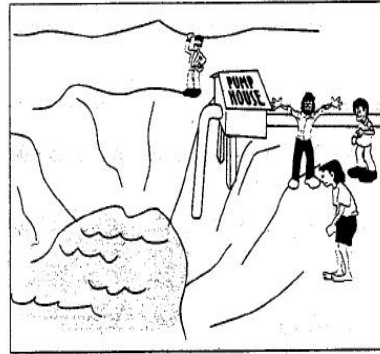
ฝายเก็บเงินค่าชลประทาน

12

6. ความต้องการน้ำชลประทาน > น้ำต้นทุน

ตั้งปุ๋ยเพิ่ม

น้ำหมด

13

ธรรมชาติของ

บริษัทปุ๋ยและโครงการชลประทานแตกต่างกัน

- บริษัทปุ๋ย และเกษตรกร ตกลงกันแบบเอกชน ตามกฎเกณฑ์ของตลาด
- โครงการชลประทานเป็นหน่วยงานของรัฐ ขณะที่กลุ่มเกษตรกรเป็นองค์กรเอกชน ซึ่งมีกฎเกณฑ์การทำงานต่างกัน ทำให้การจัดการน้ำชลประทาน ยุ่งยาก

14

โครงการชลประทานสามารถแบ่งได้ 3 แบบ

- โครงการที่จัดการโดยรัฐ
(Public-managed scheme)
- โครงการที่จัดการโดยเกษตรกร
(Farmer-managed scheme)
- โครงการที่จัดการทั้งโดยรัฐและเกษตรกร
(Mixed management)

15

โครงการที่จัดการโดยรัฐ (Public-managed scheme)

- หน่วยงานของรัฐหน่วยหนึ่ง มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการน้ำและการเกษตร มีหน้าที่กำหนดแผนการปลูกพืช การส่งน้ำ
- โครงการประเภทนี้มีความขัดแย้งน้อย แต่มีข้อเสียคือ ถ้าจัดการผิดพลาดจะมีผลเสียใหญ่หลวง
- เกษตรกรเปรียบเสมือนคนงานในโรงงาน

16

โครงการที่จัดการโดยเกษตรกร (Farmer-managed scheme)

- เกษตรกร เป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการชลประทาน และการเกษตร
 - O&M ในระบบส่งน้ำ ควบคุมโดยกลุ่มผู้ใช้น้ำ
 - การให้น้ำและการเพาะปลูกในแปลงนา ควบคุมโดยเกษตรกรแต่ละคน

17

โครงการที่จัดการทั้งโดยรัฐและเกษตรกร (Mixed management)

- O&M ในระบบชลประทานหลัก ควบคุมโดยเจ้าหน้าที่
- O&M ในระบบส่งน้ำในไร่นา ควบคุมโดยกลุ่มผู้ใช้น้ำ
- การให้น้ำและการเพาะปลูกในแปลงนา ควบคุมโดยเกษตรกรแต่ละคน

18

การชลประทานเกี่ยวข้องกับคน 3 กลุ่ม ที่มีความต้องการต่างกัน

- เกษตรกร vs. รัฐบาล vs. เจ้าหน้าที่โครงการ
- วัตถุประสงค์ของเกษตรกร
 - ต้องการให้โครงการช่วยเพิ่มผลผลิต ใช้น้ำได้เต็มที่
- วัตถุประสงค์รัฐบาล
 - ต้องการให้โครงการช่วยเพิ่มผลผลิตให้เกษตรกรโดยใช้จ่ายน้อยที่สุด
- วัตถุประสงค์ของเจ้าหน้าที่โครงการ
 - จัดการโครงการให้เป็นที่พอใจของทั้งรัฐบาลและเกษตรกร

19

ทำอย่างไรจะทำให้ทุกกลุ่มยอมรับ

- คำตอบ คือ ต้องมีข้อตกลงในการบริหารจัดการ (Service Agreement)
 - เจ้าหน้าที่จะให้บริการอะไรบ้าง
 - เกษตรกรจะช่วยอะไร เช่น เงิน แรงงาน
 - วิธีการตรวจสอบว่ามีการดำเนินการตามข้อตกลง
 - สิ่งที่ต้องดำเนินการ ถ้ามีคนไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง

20

สิ่งที่เจ้าหน้าที่สามารถให้บริการได้

- การส่งน้ำ(Operation)
- การบำรุงรักษา (Maintenance)

21

สิ่งที่เกษตรกรสามารถช่วยได้

- เงิน
- แรงงาน
- ความร่วมมือ

22

Traditional VS. Modern Scheme

- โครงการชลประทานสมัยก่อน(โครงการชลประทานราษฎร์)
เกษตรกรรวมตัวกันสร้างฝาย ขุดคลองกันเอง ทำให้ต้องมีการวางแผน จัดองค์กร แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงาน เพื่อให้ทำงานสำเร็จ ตรงนี้คือพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาองค์การด้าน O&M
- โครงการสมัยใหม่ หน่วยงานของรัฐ วางแผนและก่อสร้างโครงการให้ โดยเกษตรกรไม่มีส่วนร่วม จึงขาดประสบการณ์ในการรวมกลุ่ม
ครั้งเมื่อสร้างโครงการเสร็จ จะส่งน้ำให้กลุ่มเกษตรกร (WUG/WUA) เพื่อนำไปจัดการกันเอง

23

บทบาทของกลุ่ม/สมาคมผู้ใช้น้ำ

- WUG / WUA
 - บริหารการส่งน้ำในระบบส่งน้ำในไร่นา
 - การบำรุงรักษา
 - การเก็บค่าธรรมเนียมการชลประทาน
 - การต่อรองกับเจ้าหน้าที่โครงการ

24

การจัดทำข้อตกลง (Service Agreement)

- WUA VS. Operators
- มีวัตถุประสงค์ต่างกัน
- การเจรจาต่อรอง
- การประชุมหลายครั้ง
- ผู้หญิงมักมีบทบาทสำคัญในการเกษตรชลประทาน

25

โครงการขนาดเล็ก

- เกษตรกรแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกัน
 - เกษตรกรที่มีฐานะ VS. เกษตรกรยากจน
 - เกษตรกรที่มีฐานะมักได้ประโยชน์จากโครงการมากกว่า
 - เกษตรกรที่มีที่ดินแปลงใหญ่ VS. แปลงเล็ก
 - สามารถเก็บกักน้ำไว้ในแปลงได้มากกว่า เพื่อเอามาใช้ในเวลาที่ต้องการ
 - เกษตรกรต้นคลอง VS. ปลายคลอง
 - มีทางน่าน้ำมาใช้ได้มากกว่า

26

- เกษตรกรที่มีฐานะ แผลงใหญ่ อยู่ต้นคลอง มักเสนอ ข้อตกลงที่ต่างจาก เกษตรกรยากจน แผลงเล็ก อยู่ปลาย คลอง
- เกษตรกรที่มีฐานะ แผลงใหญ่ อยู่ต้นคลอง จะเสียดังกว่า เมื่อเจรจาต่อรองกับเจ้าหน้าที่
- ถ้าข้อตกลงทำตามคนที่มีเสียดังกว่า เกษตรกรที่เสียดังไม่ดัง จะไม่ได้รับผลประโยชน์เท่าที่ควร และจะไม่ให้ความร่วมมือ
- ถ้าข้อตกลงทำเอนเอียงมาทางคนที่มีเสียดังไม่ดัง จะมีปัญหา ในการหาปัจจัย มาทำการ O&M ระบบ

27

โครงการขนาดกลางและขนาดใหญ่

- มีจำนวนเกษตรกรมาก การเจรจาต่อรองทำได้ยากขึ้น
- อาจแบ่งการจัดประชุมเกษตรกรเป็นกลุ่มๆ เฉพาะพวกที่รับน้ำจาก FTO เดียวกัน ข้อเสียคืออาจมี Service Agreement ต่างกัน
- ข้อดีของการมี Service Agreement เหมือนกัน
 - เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้ง่ายกว่า
 - เกษตรกรที่อยู่ปลายคลองจะได้รับการบริการเช่นเดียวกัน
 - เป็นไปได้ที่จะมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบงาน O&M ที่อยู่เหนือ ระดับ FTO ให้เกษตรกรได้

28

- ต้องมีผู้แทนในการเจรจาต่อรองเพื่อให้มี Service Agreement เหมือนกัน
- การเลือกผู้แทน ต้องเลือกจากความรู้ ความสามารถ ไม่ใช่เลือกจากคนรวย ผู้มีอำนาจ เพราะเกษตรกรเหล่านั้น มีความต้องการต่างจากเกษตรกรทั่วไป
- ผู้แทนต้องแจ้งสมาชิกทราบ ขอมติก่อนการตัดสินใจในเรื่องสำคัญ

29

ความจำเป็นที่ต้องมีการปรับแก้

- Service Agreement คือผลการเจรจาต่อรอง ระหว่างกลุ่มคนที่มี ความต้องการต่างกัน จึงยากที่จะได้ Service Agreement ที่สมบูรณ์ แบบ ในการร่างครั้งแรก จึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับแก้ให้เหมาะสมต่อไป
- ประสิทธิภาพในการจัดทำ Service Agreement จะทำให้ทราบว่า
 - สามารถปฏิบัติตาม Service Agreement ได้หรือไม่
 - เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมหรือไม่
 - เกษตรกรให้ความร่วมมือเป็นการแลกเปลี่ยนกับบริการที่ได้รับหรือไม่

30

สิ่งที่ต้องถาม

- Service Agreement นั้นเพียงพอสำหรับการผลิตทางการเกษตรกรรม แล้วหรือไม่
- เกษตรกรให้ความร่วมมือเพียงพอที่จะครอบคลุมค่า O&M หรือไม่
- จำเป็นต้องตั้งคำถามเหล่านี้ทุกๆฤดูกาล
- ต้องการจัดการด้านองค์กรเพื่อทำหน้าที่ปรับปรุง Service Agreement เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการสามารถทำงานต่อไปได้

31

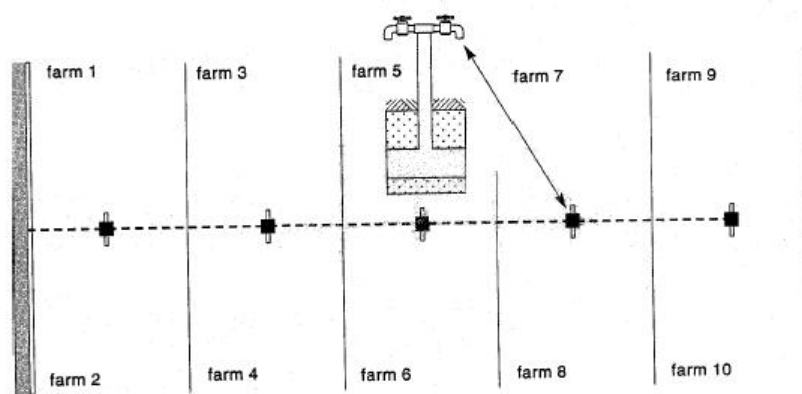
การส่งน้ำ (Operation)

- สิ่งที่เกษตรกรต้องการคือ
 - ใ้รับน้ำในเวลาที่ต้องการ (Timing)
 - ใ้รับน้ำในอัตราที่ต้องการ (Flow Rate)
 - ใ้รับน้ำนานเท่าที่ต้องการ (Duration)
- เช่นเดียวกับน้ำประปา

32

ต้องออกแบบระบบส่งน้ำชลประทานให้เหมือนระบบส่ง
น้ำประปา แต่ปัญหาสำคัญคือขนาดต่างกันมาก

ท่อส่งน้ำใต้ดิน พร้อม Riser และ วาล์ว

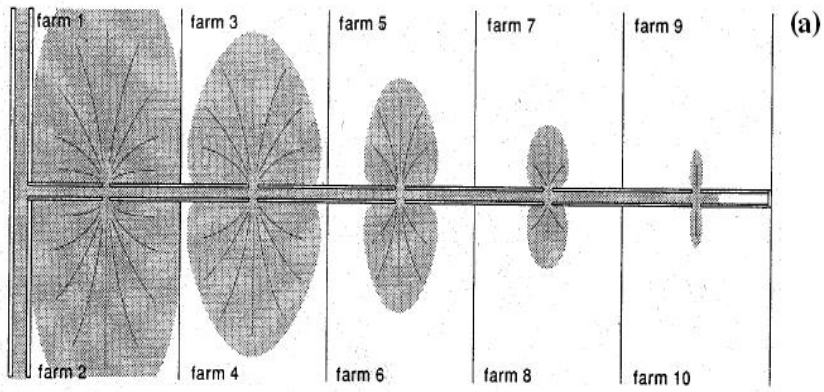
33

ระบบคลองส่งน้ำ

- ใช้งานสะดวกน้อยกว่า
- ค่าลงทุนน้อยกว่า

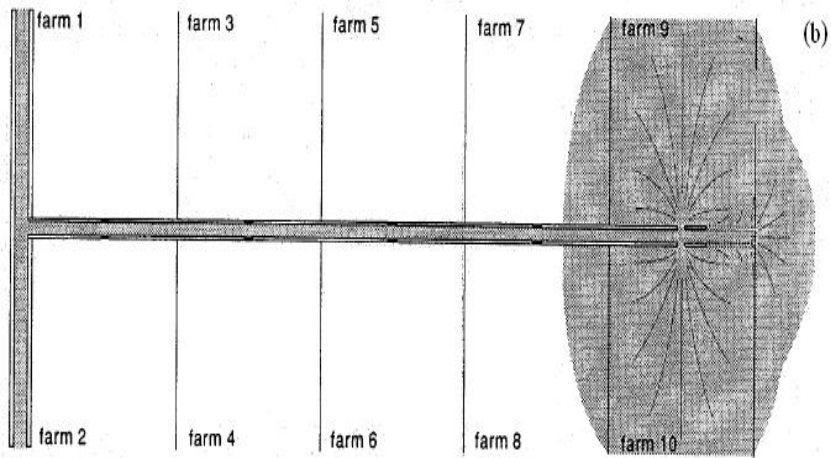
34

ถ้าเกษตรกรต้นน้ำใช้น้ำมาก ทำน้ำจะไม่ได้รับน้ำ

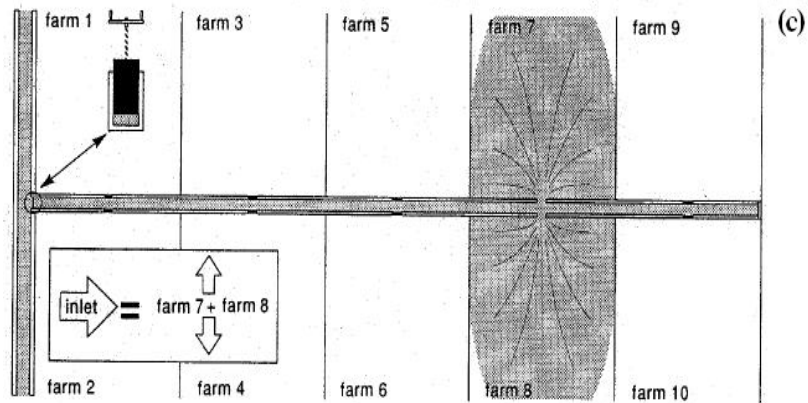
35

ถ้าเกษตรกรต้นน้ำหยุดใช้น้ำ น้ำจะไหลล้นคลองด้านท้ายน้ำ

36

ส่งน้ำเข้าคลอง=อัตราที่เกษตรกรต้องการ

37

ตัวอย่างการคำนวณหาอัตราการส่งน้ำ

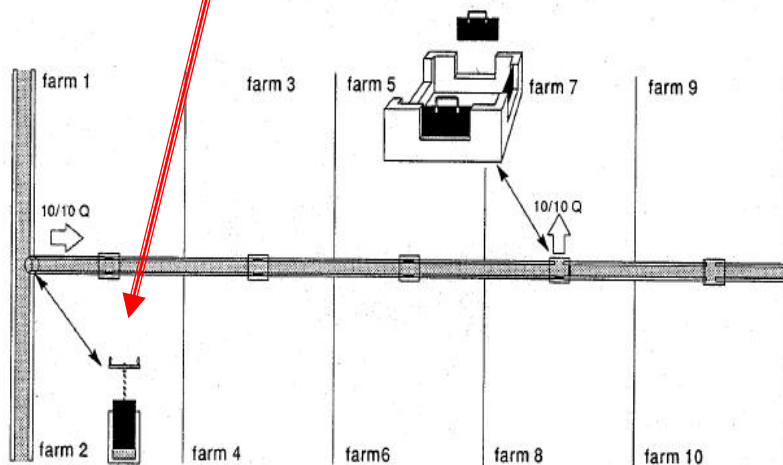
- ต้องการส่งน้ำ 50 มม. ให้เกษตรกร ซึ่งมีพื้นที่ 6.25 ไร่ ภายใน 8 ชั่วโมง
- อัตราการส่งน้ำ(Q)

$$2.25Q(\text{lps}) \times T(\text{hr}) = A(\text{rai}) \times D(\text{mm})$$

$$Q = (6.25 \times 50) / (2.25 \times 8) = 17.4 \text{ lps}$$
- ประมาณ 50 เท่าของก๊อกน้ำประปาในบ้าน
- แต่แพงกว่าประมาณ 25 เท่า
- ดังนั้นโดยทั่วไป จึงนิยมส่งน้ำด้วยคลอง

38

ในระบบคลองส่งน้ำ เกษตรกรไม่มีสิทธิ์ ปิด-เปิด ประตู. โดยผลการ
ถ้าเกษตรกรต้นคลองใช้น้ำมาก ท้ายคลองจะไม่ได้รับน้ำ

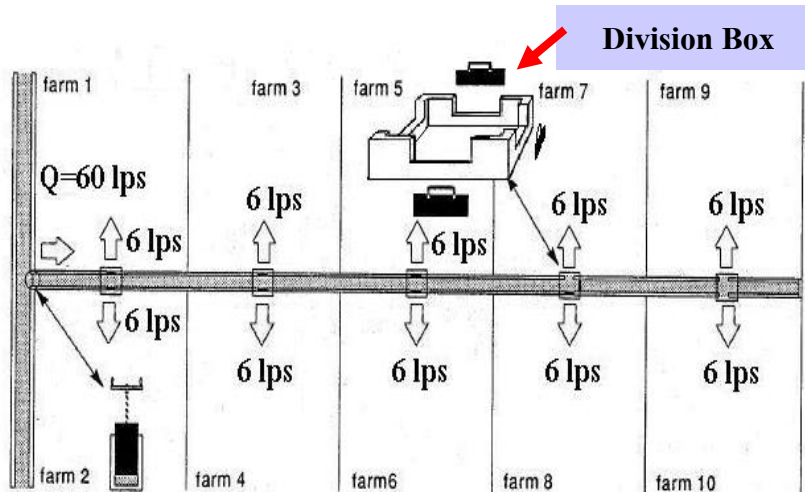
39

วิธีการส่งน้ำ/กระจายน้ำ

- **Flow Sharing หรือ Proportional Delivery**
 - เกษตรกรแต่ละรายจะได้รับน้ำตลอดเวลา แต่ต้องแบ่ง Q ทำให้รับน้ำอัตราน้อย
- **Time Sharing หรือ Rotational**
 - แต่ละคนจะได้รับน้ำทั้งหมด (Q) ตามรอบเวร

40

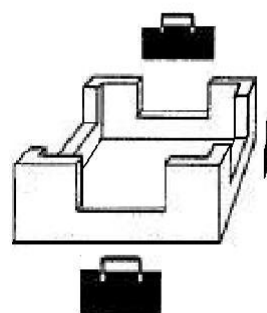
Flow Sharing: แบ่ง 60 lps สำหรับ 10 แปลง @ 6 lps

41

อาคารแบ่งน้ำ (Division Box)

- สันฝายมีระดับเท่ากัน
- มีรูปร่างเหมือนกัน
- กว้างไม่เท่ากัน ใช้สันฝายเป็นตัวแบ่งน้ำ
- ข้อดี ไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่ หรือเกษตรกร คอยควบคุม

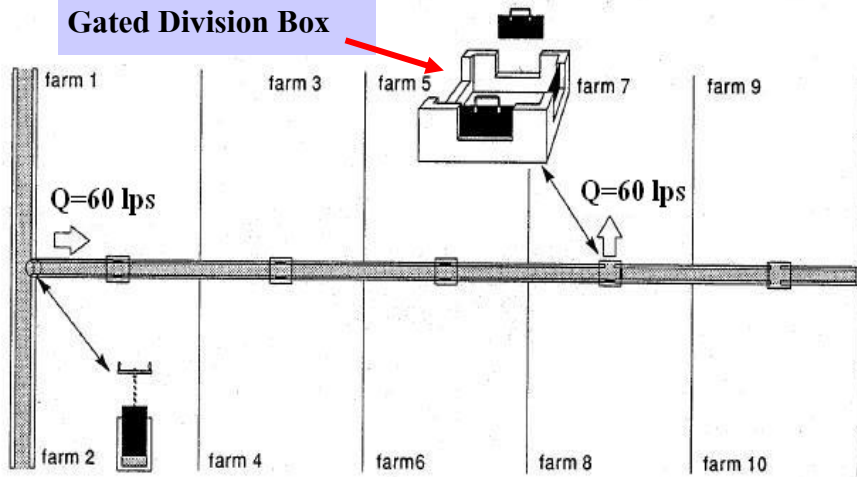

$$Q = CLH^{1.5}$$

42

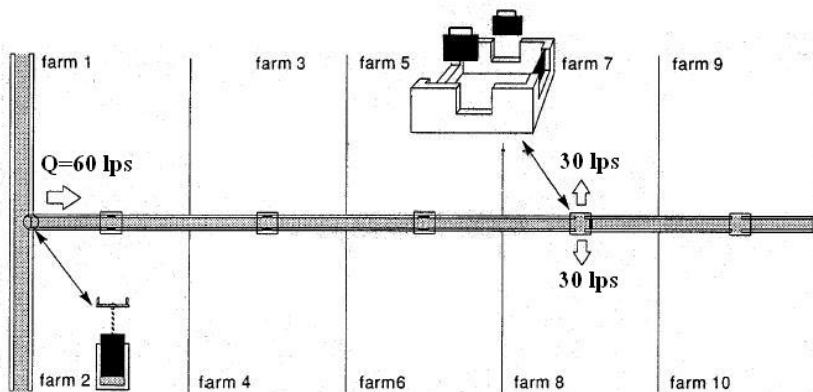
Time Sharing/Rotation: ให้ทีละแปลง @ 60 lps

Gated Division Box

43

Time Sharing : ให้ทีละ 2 แปลง @ 30 lps

44

คำถาม : ถ้า $Q_{max} = 60 \text{ lps}$ แต่ละแปลง มีพื้นที่เท่ากัน จะเลือกส่งน้ำแบบไหน

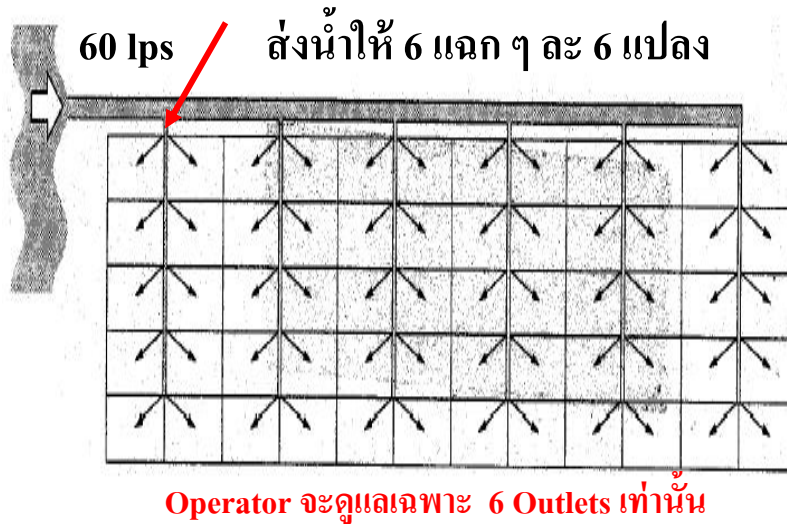
- แบบที่ 1 แต่ละแปลงได้รับน้ำ 6 lps ตลอดเวลา เกษตรกรสามารถจัดการน้ำ 6 lps ได้อย่างสบาย
- แบบที่ 2 ได้รับน้ำที่แปลง ด้วยอัตรา 60 lps ตามรอบเวร อัตรานี้จะก่อให้เกิดปัญหาการกัดเซาะได้ง่าย
- แบบที่ 2 ได้รับน้ำที่ละ 2 แปลง ด้วยอัตรา 30 lps ตามรอบเวร เกษตรกรยังสามารถจัดการน้ำ 30 lps ได้

45

- ถ้ามี Outlet แยกสำหรับแต่ละแปลง เหมือนระบบประปา จะจัดการได้ง่าย แต่ค่าลงทุนสูง
- โดยทั่วไป คลองส่งน้ำชลประทานจะส่งน้ำให้กับคูส่งน้ำหรือแฉก (Tertiary Unit) ซึ่งจะแบ่งปันกันใช้ Common Outlet เพื่อแจกจ่ายให้กับแปลงเพาะปลูกอีกทีหนึ่ง

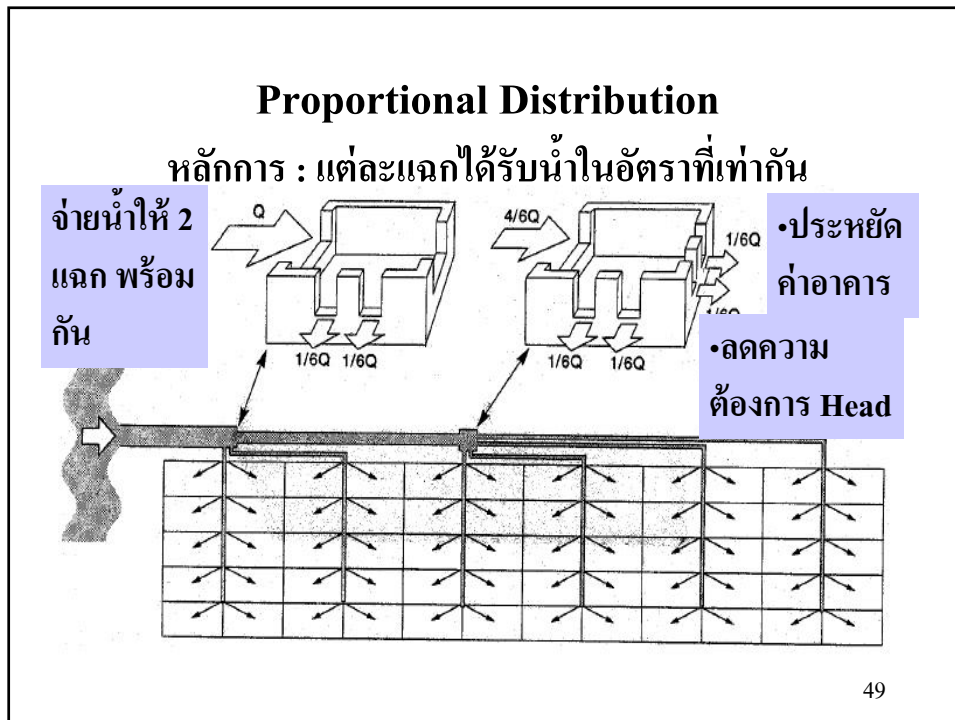
46

วิธีการส่งน้ำให้คูน้ำในไร่นาหรือแกก Common Outlet

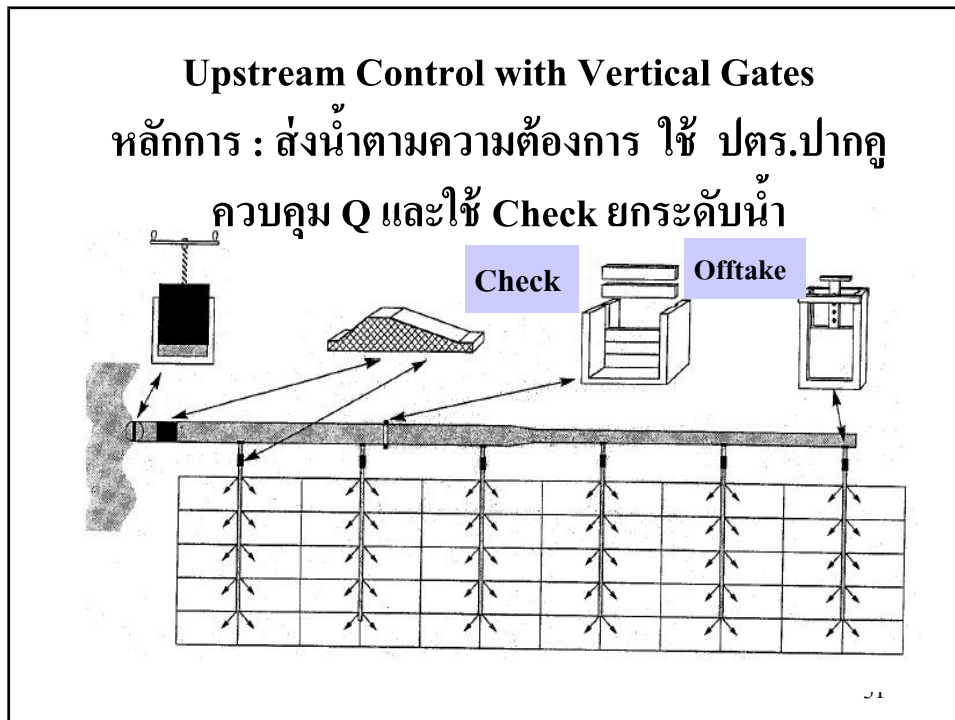
วิธีการส่งน้ำให้แกกทั้ง 6

- Proportional
- Upstream Control with Vertical gate
- Upstream Control with Weirs
- Downstream Control
- สมมติให้การส่งน้ำในแกก เป็นแบบรอบเวร ได้รับน้ำที่ละ 2 แปลง

ลักษณะที่สำคัญของ Proportional Flow

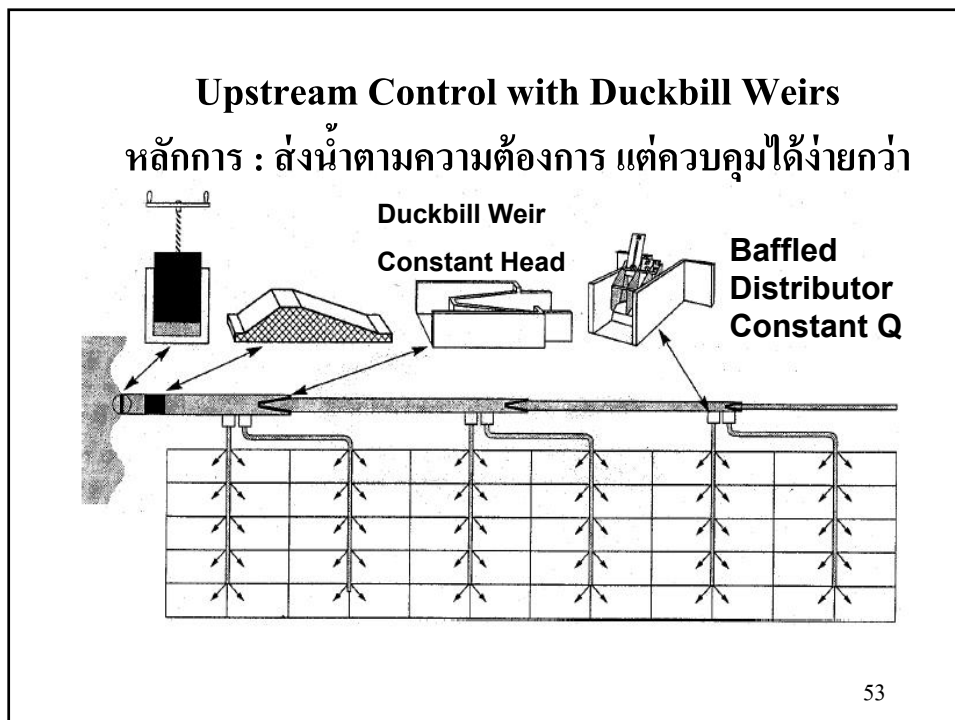
- เจ้าหน้าที่ไม่ต้องคอยควบคุมน้ำ ---- ส่งน้ำอัตโนมัติ
- เกษตรกรได้รับน้ำตามสัดส่วนของพื้นที่ ไม่ใช่ตามชนิดพืชที่ปลูก เกษตรกรเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าจะใช้น้ำอย่างไร
- วัตถุประสงค์หลักของวิธีนี้ ไม่ใช่เพื่อประสิทธิภาพการชลประทาน แต่เพื่อความเสมอภาค และเป็นธรรมในการใช้น้ำ แต่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพได้ โดยติดตั้ง ประตู ที่ปากคลอง และใช้แผ่นไม้อัดน้ำ (Flashboard) เพื่อปิดน้ำเข้าแฉกที่ไม่ต้องการน้ำ

ลักษณะที่สำคัญของ

Upstream Control with Vertical Gate

- เจ้าหน้าที่ มีบทบาทสำคัญต่อการส่งน้ำวิธีนี้
- เจ้าหน้าที่ต้องคอยหาข้อมูลความต้องการน้ำของแฉก เพื่อนำมาวางแผนการส่งน้ำ $Q(i,t)$
- ปรับ ประตู. ปากคลอง และ Offtake ของแฉก ตามแผนการส่งน้ำ และคอยควบคุมระดับน้ำหน้า Check
- ความสำเร็จขึ้นอยู่กับ การสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่และเกษตรกร
- ประสิทธิภาพสูง ถ้าออกแบบ และจัดการเหมาะสม

ลักษณะสำคัญของ

Upstream Control with Duckbill Weirs

- Duckbill Weir สามารถควบคุมระดับน้ำ ที่ FSL.± 10 cm. สำหรับ Q= 0 ถึง Qออกแบบ
- Baffled Distributor ใช้งานง่ายกว่า Offtake แบบ Vertical Gate ทำงานในโหมด On-Off เพื่อควบคุม Constant Q
- Baffled Distributor ขนาด 60 lps จะประกอบด้วย 4 บาน @ 5, 10, 15, 30 lps

- สามารถส่งน้ำตามความต้องการ โดยมีการวางแผนการส่งน้ำเช่นเดียวกับ Upstream Control with Vertical gate
- ใช้ง่ายกว่า และลดงานด้าน O&M
- มีความน่าเชื่อถือได้สูงกว่า
- ประสิทธิภาพสูง

55

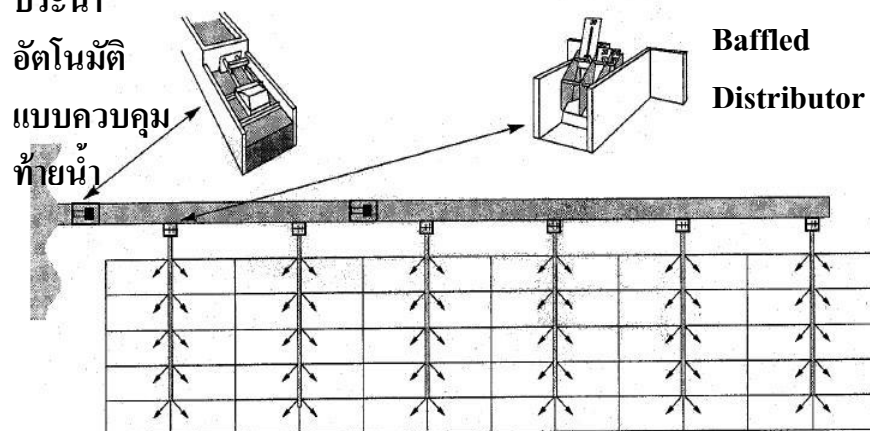
Downstream Control

หลักการ : ทำงานอัตโนมัติ ตามความต้องการน้ำของแฉก
ประปา

อัตโนมัติ

แบบควบคุม

ท้ายน้ำ

56

ลักษณะสำคัญของ Downstream Control

- ประตุน้ำอัตโนมัติแบบควบคุมท้ายน้ำ ทำหน้าที่ควบคุมระดับน้ำในคลอง ตามที่กำหนด ถ้ามีการใช้น้ำมาก ระดับน้ำในคลองจะลดลง ประตูจะเปิดเพิ่ม เพื่อรักษาระดับ
- ไม่ต้องมีการวางแผนการส่งน้ำเหมือน Upstream Control
- เจ้าหน้าที่ไม่ต้องคอยปรับ ปตร. แต่ต้องคอยมันตรตรวจสอบการทำงานของอาคาร การรั่วซึมน้ำของคลอง(Leak)
- ถ้ามี Leak มาก ประสิทธิภาพจะต่ำ เพราะประตุน้ำอัตโนมัติพิจารณาว่า Leak คือความต้องการน้ำ
- เกษตรกรมีอิสระในการใช้น้ำ
- ค่าลงทุนสูง

57

การวางแผนและการกำหนดตารางการส่งน้ำ Irrigation Planning and Scheduling

58

การวางแผนการส่งน้ำ Irrigation Planning

- การวางแผนการชลประทาน จะเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจว่าจะปลูกพืชอะไร ปลูกในพื้นที่เท่าไร
- นายช่างหัวหน้าโครงการเป็นผู้กำหนดเบื้องต้น แต่สุดท้ายเกษตรกรเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะปลูกอะไร

59

- ปัจจัยสำคัญในการปลูกพืชคือ เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย แรงงาน และ น้ำชลประทาน
- เกษตรกรต้องมั่นใจว่ามีปัจจัยพร้อมสำหรับการปลูกพืช
- เกษตรกรสามารถตรวจสอบกับตัวแทนจำหน่ายว่ามี เมล็ดพันธุ์ และปุ๋ย ที่ต้องการหรือไม่
- โดยทั่วไป เกษตรกรจะใช้แรงงานในครัวเรือน หรือ ทราบว่าจะไปหาแรงงานที่ไหน

60

- สิ่งที่ยกข้อข้างเป็นปัญหาสำหรับเกษตรกร คือ ไม่ทราบว่าจะได้รับน้ำตามเวลา และปริมาณที่ต้องการหรือไม่
- ไม่รู้ว่าโครงการต้องการน้ำเท่าใด และมีน้ำต้นทุนทั้งหมดเท่าใด มีน้ำเพียงพอหรือไม่
- ไม่สามารถควบคุมการจัดสรรน้ำ และ การกระจายน้ำ
- เกษตรกรควรแจ้งแผนการปลูกพืชแก่โครงการ ก่อนเริ่มฤดูกาลส่งน้ำชลประทาน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการขาดน้ำ

61

- หัวหน้าโครงการต้องวิเคราะห์สถานการณ์ โดยการคาดการณ์ล่วงหน้า ว่ามีน้ำพอหรือไม่
- การคาดการณ์ความต้องการน้ำและปริมาณน้ำต้นทุน อาจผิดพลาดได้
- ถ้ามีน้ำพอ ควรให้อิสระเกษตรกรในการตัดสินใจ
- ถ้าน้ำไม่พอ จำเป็นต้องกำหนดข้อจำกัดในการปลูกพืช

62

อาจมีข้อจำกัดในการปลูกพืชอื่นๆ เช่น

- การระบายน้ำ
 - การปลูกข้าว VS. อ้อย
- วิธีการส่งน้ำ
 - เช่น Proportional Delivery ยากจะปรับให้เข้ากับระบบการกระจายการผลิต (Diversified Crop)
- ควรหลีกเลี่ยงการปลูกข้าวกับพืชอื่น ในแฉกเดียวกัน

63

วิธีการปรับความต้องการน้ำให้สอดคล้องกับน้ำต้นทุน

- กำหนดพื้นที่สูงสุดสำหรับการปลูกพืชที่ใช้น้ำมาก เช่น ข้าว อ้อย
- กำหนดการปลูกพืชให้เหลื่อมเวลากัน (Staggering) เพื่อลดความต้องการน้ำสูงสุด (Peak)

64

การกำหนดตารางการส่งน้ำ Irrigation Scheduling

- คือการกำหนดตารางหรือโปรแกรมการส่งน้ำล่วงหน้า (สัปดาห์หน้าหรือเดือนหน้า) เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการน้ำของพืช
 - เพื่อให้เกษตรกรทราบว่าจะได้รับเมื่อไร อัตราเท่าใด นานเท่าใด (Timing, Flow Rate, Duration)
 - เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทราบว่าต้องปรับ ปตร. อย่างไร

65

สิ่งที่ต้องพิจารณาในการกำหนดตารางการส่งน้ำ

- ชนิดพืช อายุ และพื้นที่ที่ปลูก
- ความชื้นในแปลง
- สภาพอากาศในสัปดาห์หน้า
- การออกแบบระบบส่งน้ำ

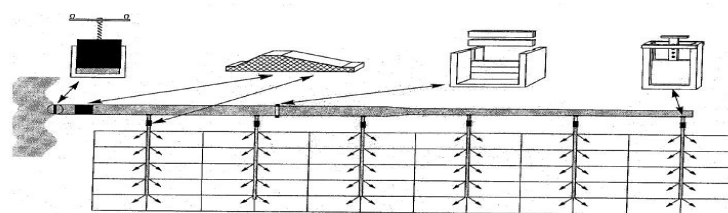
66

การกำหนดตารางการส่งน้ำ กรณี Proportional Delivery

- ไม่จำเป็นต้องมีตารางการส่งน้ำให้แจก แต่
ต้องคอยควบคุม ปตร. ปากคลอง เกษตรกร
ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อไม่ต้องการใช้น้ำ

67

การกำหนดตารางการส่งน้ำ กรณี Upstream Control with Vertical Slide gate

- ระบบนี้ถูกออกแบบให้ส่งน้ำตามความต้องการ และปริมาณน้ำที่มีอยู่
- การปรับ ปตร. ตามความต้องการ ค่อนข้างยุ่งยาก
- แนะนำให้จัดทำตารางการส่งน้ำรายสัปดาห์

68

ตัวอย่างการจัดตารางการส่งน้ำรายสัปดาห์

ระบบส่งน้ำแบบ Upstream Control with
Vertical Sluice มี 6 แยก

69

แบบฟอร์มการขอรับน้ำ

แยกที่

ชื่อหัวหน้าแยก.....

สัปดาห์ที่

จำนวนชั่วโมงที่ต้องการน้ำ/วัน	อัตราการส่งน้ำที่ต้องการ (lps)
24	60
12	50
8	40
6	30
	20
	10

70

เจ้าหน้าที่อาจคำนวณความต้องการน้ำชลประทานได้ดังนี้

แฉกที่	พื้นที่ ไร่	ความต้องการน้ำ ชลประทาน		อัตราความต้องการน้ำ ($Q=AD/2.25T$)	อัตราการส่ง น้ำ
		มม/ วัน	ชั่วโมง/วัน	ลิตร/วินาที	ลิตร/วินาที
1	300	5	12	56	60
2	320	5	24	30	30
3	250	6	24	28	30
4	430	7	24	56	60
5	200	4	6	59	60
6	250	3	6	56	60
	175				71

ตารางการส่งน้ำสำหรับสัปดาห์ที่ 1		อัตราการส่งน้ำ (Q) Ips			
		ช่วงเวลาการส่งน้ำ ในสัปดาห์ที่ 1			
	พื้นที่(ไร่)	0-6	6-12	12-18	18-24
แฉกที่ 1	300			60	60
แฉกที่ 2	320	30	30	30	30
แฉกที่ 3	250	30	30	30	30
แฉกที่ 4	430	60	60	60	60
แฉกที่ 5	200	60			
แฉกที่ 6	250		60		
รวม	1750	180	180	180	180

- กรณีน้ำไม่พอที่จะส่งให้ทุกแจก
- อาจส่งให้เฉพาะบางแจกเท่านั้น แล้วหมุนเวียนกันรับน้ำ

73

สูตรการคำนวณหาอัตราการเตรียมแปลงเพื่อให้ Q คงที่

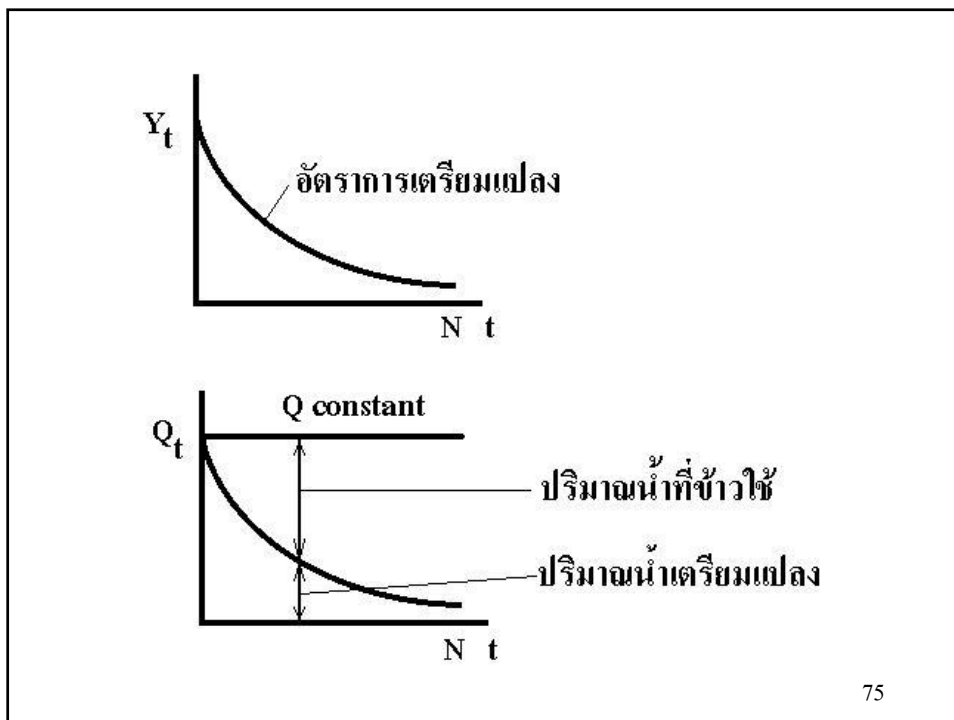
- สูตร Li-Jen Wen(1970)

- Y = อัตราการเตรียมแปลง ตร.ม./วัน
- A = พื้นที่ ตร.ม
- D_s = ความต้องการน้ำให้ดินอิ่มตัว+ช่วงในแปลงนา ม.
- Dt = ความต้องการน้ำในแปลงปักดำ ม./วิ
- N = จำนวนวันในการเตรียมแปลง
- Q_N = อัตราการส่งน้ำ ลบ.ม./วัน

$$Y = \frac{ADt}{D_s(1 - e^{-\frac{Dt}{D_s}N})} e^{-\frac{Dt}{D_s}N}$$

$$Q_N = \frac{ADt}{D_s(1 - e^{-\frac{Dt}{D_s}N})}$$

74

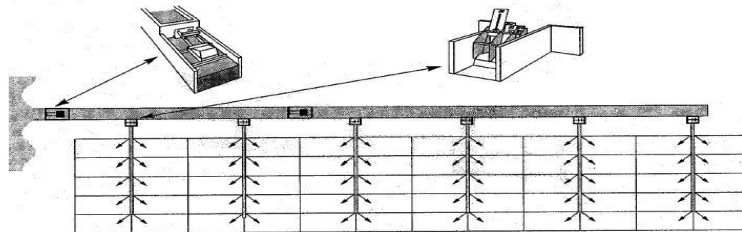
การกำหนดตารางการส่งน้ำ

กรณี Upstream Control with Weirs

- หลักการจัดตารางการส่งน้ำเหมือนกรณี Upstream Control with Vertical Gate
- Duckbill Weir และ Baffled Distributor ทำให้การคุมน้ำเข้าแจกทำได้ง่ายกว่า จึงอาจปรับ Q ได้มากกว่า 1 ครั้ง ต่อ สัปดาห์

76

การกำหนดตารางการส่งน้ำ กรณี Downstream Control

- ไม่จำเป็นต้องจัดตารางการส่งน้ำ เกษตรกรสามารถปิด-เปิด Offtake เพื่อรับน้ำเข้าแปลงได้ตามที่ต้องการ
- กรณีน้ำไม่พอ เจ้าหน้าที่สามารถจำกัดอัตราและเวลาที่รับน้ำได้

77

การบำรุงรักษา (Maintenance)

- การบำรุงรักษาปกติ (Routine)
- การบำรุงรักษาฉุกเฉิน (Emergency)
- การบำรุงรักษาป้องกัน (Preventive)

78

การบำรุงรักษาปกติ

- คือการบำรุงรักษาตลอดอายุการใช้งาน เพื่อให้อาคาร อุปกรณ์นั้นๆ สามารถทำงานได้ตามปกติ
- รายวัน / สัปดาห์ / เดือน / ปี
- การซ่อม ปตร. อาคารวัดน้ำ โครงสร้างเหล็ก ป้ม และ เครื่องจักร
- ช่วงหยุดส่งน้ำ ขุดลอกตะกอน ซ่อมถนน คันดิน

79

การบำรุงรักษาฉุกเฉิน

- เพื่อให้ระบบทำงานได้ตามปกติ กรณีอาคารหรือ อุปกรณ์เกิดความเสียหาย ซึ่งอาจเกิดจากเกิด อุทกภัย ภัยธรรมชาติ หรือเหตุสุดวิสัยที่ไม่ได้ คาดไว้ล่วงหน้า

80

การบำรุงรักษาป้องกัน

- คือความพยายามที่จะทำให้ระบบสามารถทำงานได้ตามปกติ โดยไม่เกิดความเสียหายจนต้องหยุดซ่อม และสามารถลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาโดยรวมได้
- ต้องมีแผนการบำรุงรักษา
- What , Who , When

81

การปรับปรุงโครงการ (Improvement)

- เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของโครงการ
 - การขยายพื้นที่ส่งน้ำ
 - ขยายคลอง ดาคคลองเพื่อลดการสูญเสียน้ำ
 - การติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมน้ำสมัยใหม่
 - ปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการ

82

ข้อตกลงในการบำรุงรักษา

Service Agreement for Maintenance

- ระบุบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระบุวัตถุประสงค์ของข้อตกลง
- ระบุกิจกรรมและเวลาในการบำรุงรักษา
- ระบุรายการ ขั้นตอนและช่วงเวลาสูงสุดในการบำรุงรักษา
- วิธีการคำนวณค่าใช้จ่าย วิธีการชำระเงิน
- การชดเชย ถ้าไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง
- ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เมื่อเกิดกรณีพิพาท

83

การเงิน (Financial Control)

- ค่าลงทุน และค่าใช้จ่าย เท่าไร
- จะเอาเงินจากที่ไหนมาจ่าย
- เกษตรกรต้องร่วมออกค่าใช้จ่าย ส่วนไหนบ้าง
- ความสามารถในการจ่ายของเกษตรกร

84

วิธีการคิดค่าบริการ

- ตามปริมาตร (Volume)
- ตามพื้นที่ (Area)
- ตามส่วนของผลผลิต (Harvested Crop)

85

การเก็บค่าบริการตามปริมาตร

- ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ
- ต้องมีการวัดน้ำเข้าแปลง
- ไม่นิยมปฏิบัติ เพราะค่าใช้จ่ายในการเก็บค่าบริการสูง
- $V_{total} = Q1.T1 + Q2.T2 + \dots + QN.TN$

86

การเก็บค่าบริการตามพื้นที่

- คิดเป็นรายปี / รายฤดูกาลตามพื้นที่
- คิดรายฤดูกาลตามพื้นที่และรายพืชที่ปลูก
- ง่าย
- ไม่ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ

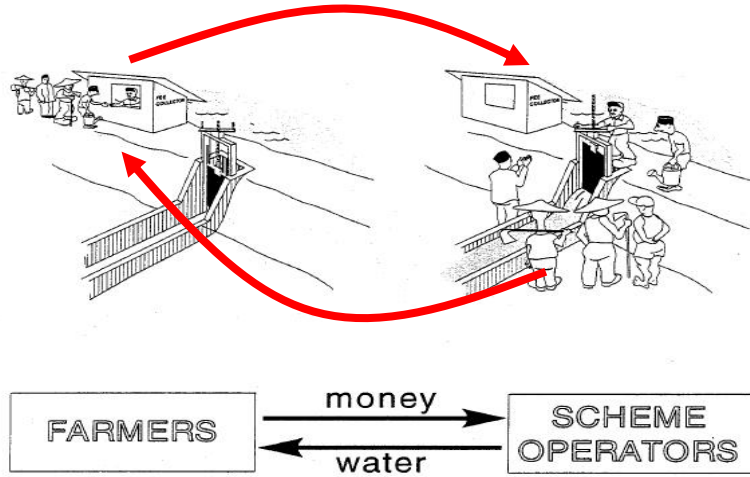
87

การคิดค่าบริการตามผลผลิต

- จ่ายเป็นปริมาณผลผลิต เช่น 5 กก./ไร่
- จ่ายเป็น % ของผลผลิต
- ข้อเสีย ต้องมีการตรวจสอบพื้นที่เพาะปลูกจริง

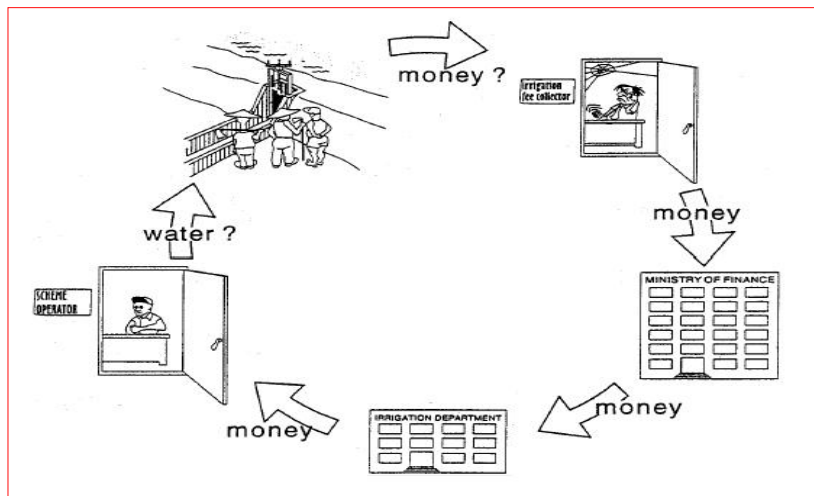
88

โครงการที่เลี้ยงตัวเองได้ (Financial Autonomy)

89

โครงการที่พึ่งพาเงินของรัฐ

90

จบบริบูรณ์
๒